

1. Antonij s. Pauli / diff. de Libertate
Christiana, Halle 1706.
2. Baumgarten s. Sijism. Jac. / diff. de
Christo Homine Obligatione Legum
Divinarum antecedente et externa
soluto Halle 1742.
3. ——— diff. de Efficacia S. Scripturae
naturali et Supernaturali, Halle
1742.
4. ——— diff. de Vocazione Dei ad
Salutem, Halle 1742.
5. ——— Examen Miraculi Legionis
fulminatrix, Halle 1740
6. ——— diff. Vindicias textus Graeci N. T.
contra Joh. Harduinum exhibentem, Halle
1742.
7. ——— diff. de imputatione peccati Adami,
tunc posteris facta, Halle 1742.

DISSERTATIO PHILOLOGICO-CRITICA 27.

DE
ANNIS ACHASIAE
JUDAEORVM REGIS,

*Ad concilianda Loca S. Scripturae 2. Reg. VIII. 26. ☞
2. Chron. XXII. 2.*

QVAM
P R A E S E S

JOH. JOACH. SCHRÖDERVS,

Hist. Eccles. & Lingg. Sacrar. atque Orient. Profes-
sor Ordinarius, Academiaeque Bibliothecarius,

Publica Doctissimorum Dnm. Commilitonum disquisitione

IN ACROATERIO PHILOSOPHICO

Ad Diem XXVI. Octobr. MDCCXV.

Examinandam exhibet,

R E S P O N D E N T E

JOHANNE CHRISTIANO BÖHMIO

Rotenburgense - Hasslo.

MARBURGI CATTORVM

Typis PHILIPPI CASIMIRI MÜLLERI, Acad, Typ.

VIRIS
PLURIMUM REVERENDIS,
CLARISSIMIS ET DOCTISSIMIS,
Nec non
PRUDENTISSIMI SPECTATISSIMIS,
VERBI DIVINI
MINISTRIS,
CONSVLIBVS,
REIPVBL. ROTENBURGENSIS
DIGNISSIMIS,

Omnibusque reliquis

ORDINIS SENATORII MEMBRIS,
GRAVISSIMIS, MERITISSIMIS.

DNN. MECAENATIBVS, EVERGETIS ATQVE FAVORIBVS SVIS
VENERANDIS, COLENDIS.

Specimen hoc Academicum

D. D. D.

J. C. BÖHM.

נעה

DISSERTATIONIS
DE ANNIS ACHASIAE
JUDAEORVM REGIS

§. I.

Uamvis Scriptura Sacra, verbum utri-
usque foederis, quo Deus humanum
genus sibi devincire dignatus est, ita
sit per sanctos Dei Viros בחרט אנוש
stylo ac phrasi mortalibus recepta Jes.
8: 1. literis consignata, ut atten-
dens quivis ex ea in rebus fidei &
morum εν τω ιδιω νοι πληροφωρεισθαι
Rom. 14: 5. *In sua mente certus esse;* infantes lac fidei
fugere Hebr. 5: 12. 1. Petr. 2: 2. sensusque ad bonum à malo
discernendum exercitos habentes cibum solidum petere
Hebr. 5: 12. Omnes lucernam in squalido & caliginoso loco
lucentem habere possint 2. Petr. 1: 19. Cum sit clarum &
oculos illuminans Dei verbum Psal. 19: 8. 119: 105. ac pro-
inde præceptum fidei ad justitiam נפלאות הויה נלמדה
que mirabile נלמדה רחוקה הויה *nec longe petitum* Deut.
30: 11. ff. sed in ore & in corde, Rom. 4: 6. ff. fatuum red-
dens sapientem. Pl. 19: 8. ad salutem sufficiens, 2. Tim.
3: 15. & non nisi τοις απολλυμένοις velatum: non tamen
ista S. literarum perspicuitas obstat, quo minus cum in vo-
cibus quibusdam & dicendi modis, tum in rebus antiqui-
tate

A 2

tate

tate & sublimitate sua captum lectoris transcendentibus occurrant *δυσνόητά τινα*, non in Paulinis tantum Epistolis 2. Petr. 3: 16. sed in reliquis etiam Codicis Θεοσχευθῶν partibus, ut cum Doctorum tam Judaicorum, quam Christianorum, antiquorum aeque atque recentiorum testimonio res ipsa loquitur. Hinc optime Gregorius ille I. & Magnus in prolog. ad lib. Reg. p. m. 835. dicit: *Sacra vero Scriptura quia divinitus inspirata est, tanto sublimius etiam praeclara hominum ingenia superat, quanto ipsi praeclari homines DEO inferiores & nihil in illa spiritali sublimitate conspiciunt, nisi quod ejus ipsius divinae dignationis bonitate revelatur. Nemo igitur in ejus sententia ita profectus est, ut proficere ultra non possit: quia inferior est omnis profectus hominis, divinitatis altitudine eam inspirantis.* Et post pauca: *Scriptura enim Sacra tam mirabiliter ab omnipotente Deo condita est, ut & si multipliciter videatur exposita, non desunt tamen ei secreta, quibus seruet occulta: quia fere nunquam sic exponitur, ut ei non plura remaneant, quae quotidie exponantur.*

§. II. Quoties igitur aliqua nobis in sacro-sancto Dei verbo difficultas oboritur, & verba cujuscumque in eo loci, vel in se spectata, vel alio relata, non perspicui statim aut conciliari invicem possunt, non abjicienda protinus hasta est, minus Scriptor sacer erroris vel levissimi accusandus, aut exemplaria Testamenti Divini ad unum omnia nobis adeo corrupta sunt censenda, ut non ubique de sensus integritate ac veritate constare & modesto ingenio satisfieri possit. Ast erroris & oscitationis postulare hos, qui *ὑπερ* canonicas istas tabulas scripserunt, sanctos Dei homines, quid aliud est, quam contumelia non homines sed ipsum Deum, fallere ac falli nescium, afficere? Id quod tamen solemne videtur esse pessimis quibusdam e recentioribus Criticis, nihil pensi habentibus, mundum vanis
vastae

vastae molis commentariis onerantibus, ipsismet sufficienti
 linguarum aliarumque scientiarum subsidio plane destitu-
 tis. Sed hos, ne errent, moneo, & desinant laceffere.
 γενέσθω δὲ ὁ Θεὸς ἀληθῆς, πᾶς δὲ ὁ ἄνθρωπος ψεύτης, καὶ ὧς
 γέγραπται, ὅπως ἀν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σε, καὶ νική-
 σῃς ἐν τῷ κρίνεσθαί σε, Rom. 3: 4. *Sacrae enim Scripturae,*
uti inquit supra laudatus Gregorius P. quae ad agnoscendum
Redemptorem sunt editae, pro sublimitatis suae dignitate ve-
nerandae etiam tunc sunt, cum non intelliguntur. loc. cit.

§. III. Verum ut sacras literas ignorasse periculo-
 sum, reprobasse autem exitiosum merito dicitur; ita de-
 mum in perpetua earundem meditatione omne tempus
 consumens, felix praedicatur, Psal. 1: 1. Quare etiam,
 quoniam non nisi timentibus ipsum Deus suae voluntatis
 arcana notiora reddit, ne irretiat pes tuus, irretortis ocu-
 lis Dominum respicias, Psal. 25: 14. Eadem qua prolata
 sunt lingua, divina ista eloquia perlegas, reperas, Viro-
 rum eruditione ac pietate conspicuorum sensa consulas,
 & quidquid est in aliis scientiis & artibus subsidii, sicubi
 opus est, conferas. Hacque demum ratione non ἐν βροτα-
 σικῶς vel ἀπὸ μηχανῆς sed firmioribus rationibus tibi Deum
 fuisse locutum constabit, si ἐν τῷ ἐρευνᾶν τὰς γραφὰς cer-
 ta tibi pro certis, probabilia pro talibus habueris, con-
 ditionis tuae humanae, angustiis sane limitibus circum-
 scriptae & erroribus obnoxiae, haud quaquam imme-
 mor: ut tandem, quod vel verum vel falsum est, clare &
 distincte percipias, & ab ea perceptione te dimoveri nun-
 quam permittas.

§. IV. His, ut decebat, ad animum revocatis, &
 rogato Spiritus S. in omnem sapientiam ducentis, auxilio,
 unum nunc Veteris T. δυσνόητον considerandum nobis ob-
 oculos ponimus, locaque inter se omnium consensu ἐναν-
 τιοφανῆ, & jam dudum maximorum virorum Crisi multi-
 fariam

fariam tentata, ea, qua potè, diligentia ac circumspectione conciliare tentabimus: nulli dubitantes, pium ac modestum Lectorem, si forsan in re ad eo ardua non ubique album mereamur calculum, facilem tamen nobis concessurum veniam, quum conspexerit, talem nos attulisse conciliandi modum, qui salva textus S. & auctoritate & integritate, non secasse nodum Gordium, sed solvisse aliqua saltem ratione diceretur: eo tantum sine, ut temerariis istis Neo-Criticis obviam eundo monstretur non statim ἀβελήσιος errorisve postulandos esse Θεοπνεύστους illos Viros, Spiritus S. Amanuenses, vel corruptos sive de industria, sive temporum injuria codices Hebraeos, sed constare sibi haec tenus Scripturam S. unicum fidei vitaeque nostrae cano- nem. Faxit Deus, ut hi conatus nostri cedant ad sanctissimi sui Nominis gloriam, nostramque erga verbum Ipsius venerationem & in fide confirmationem!

§. V. Refert Sacer historiae Regiae Scriptor, Achaesiam Judaeorum duos & viginti annos natum regnare coepisse, quod tamen regni ejus initium Annalium S. conditor (2. Chron. XXII. 2.) ad quadragesimum secundum aetatis ejusdem Regis annum omnino referre videtur.

Prioris verba haec sunt:

בן ששנים ושתים עשר אחריו נמלך ושני אחר
מלך בירושלים ושי אמו ותליו בר עמרי מלך ישראל
Juxta τὰς ὁ,

Τὸς ἑκοσι καὶ δύο ἐτῶν Οχοζίας ἐν τῷ βασιλεύειν αὐτὸν καὶ ἐνιαυτὸν ἓνα ἐβασίλευσεν ἐν Ἱερουσαλὴμ, καὶ ὄνομα τῆς μητρὸς αὐτῆ Γαθολία θυγάτηρ Ἀμβρι Βασιλέως Ἰσραὴλ.

Quae Vulgatus ita reddit:

Viginti duorum annorum erat Ochozias cum regnare coepisset, & uno anno regnavit in Jerusalem: nomen matris ejus Athalia filia Amri regis Israel.

Posterioris vero haec:

בן ארבעים

בן ארבעים ושתיים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת מלך
 בירושלים ושומו אמו עתליהו בת עמרי.

Juxta 72's LXX. heic legitur:

Ὡν ἐτῶν ἑκοσι Ὀχοζίας ἐβασίλευσε, καὶ ἐνιαυτὸν ἕνα ἐβασί-
 λευσεν ἐν Ἱερουσαλήμ, καὶ ὄνομα τῆ μητρὶ αὐτῆ Γοθολία θυγά-
 τῆς Ἀμβρί. male ἑκοσι substituentes; melius Interpres

Vulgatus:

Quadragesima duorum annorum erat Ochozias cum re-
 gnare coepisset, & uno anno regnavit in Jerusalem, & no-
 men matris ejus Athalia filia Amri.

Textum in libro Regum pressius sequuntur paraphrases &
 versiones antiquiores omnes, Chaldaica, Syriaca, Arabica,
 Armena, &c. Sed in Chronicis quasi contradictionem
 evitaturae pro ארבעים ושתיים legunt Syriaca & Arabica
 pariter *viginti duo*, sola Graeca *ἑκοσι viginti*. Adeoque,
 cum in libro Regum *viginti duos*, in Chronicis vero qua-
 draginta duos annos natus videatur asseri Achasia, mi-
 rum non est, quod vel ad difficultatem tollendam vel ad
 medelam loco adhibendam varii varia sive commenti sive
 commentati sint Interpretes & Critici, tam Judaei quam
 Christiani, uti e sequentibus patebit.

§. VI. Si consulamus Κριτικώτατον Ludovicum
 Capellum, is, uti in Critica sua S. lib. VI Cap. VII. plurima
 Codicis S. loca ἀδιόλλακτα, ἄπορα, praecipiti nimis judi-
 cio censet, quae vix alia ratione solvi aut conciliari pos-
 sint, quam admittendo levem Scribae lapsum, ita l. c.
 §. VII. idem suo more pergit, scribens: 2. Chron. 22:2.
 Achasia dicitur natus annos 42. quum coepit regnare,
 atqui Joram Pater natus erat 32. annos cum regnare coepit,
 regnavitque annos 8. Uti constat ex 2. Reg. 8:26. obiit ita-
 que annos natus 40. qui potuit ergo Achasia ejus filius
 esse natus annos 42. cum regnare coepit, sic enim fuisset
 patre suo senior. Omnino itaque legendum *annos natus*

22, non

22. non vero 42. Et sane 2. Reg. 8: 26. dicitur Achasia natus annos 22. cum coepit regnare. Sic etiam habent LXX. 2. Chron. 22:2. in Edit. Wechel. in Sixt. autem legitur *עמוסי* *viginti*. Hæc Capellus. Huic pollicem eo nomine premit famosus ille in Gallia Criticus Richardus Simon, in libro, quem vocat, *Histoire Critique du Vieux Testament*, lib. III. C. XX. pag. 533. asserens. „ Et comme cette Critique (Ludov. Capelli) merite d' estre lûe avec application, si l'on veut „ scavoir à fond l' Ecriture sainte, & *mox*: Quoy qu'il fut „ Protestant, il n' estoit point cependant entesté des preju- „ gez ordinaire a ceux de sa secte; il marque avec liberté „ tous les defauts, qu'il croit estre dans les Exemplaires „ Hebreux d' aujourd' huy, & il previent en mesme temps „ les objections qu'on luy peut faire dans une matiere d' „ aussi grande importance qu' estoit celle là &c. Horum ineptiis infelicem suum calculum adjicit modernus Remonstrantium Pseudo-Criticus Johannes Clericus in Commentis suis ad 2. Chron 22, 2. ubi suo & Capelliano more ita habet:

אָכאַסאַ אַרבעיג און צוועיגן שנה At 2. Reg 8. 26. dicitur Achasia natus fuisse 22. annos cum coepit regnare, quod confirmat capitis superioris *י. 20.* ubi docemur Achasia Patrem 32. annos natum fuisse cum regnare coepit & regnasse 8. annis, ita ut 40. annos natus mortuus sit. Ac proinde non potuit relinquere filium 42. annos natum, qui sibi succederet. — Credibile est pro כ"ב scriptum כ"ב cum numeri literis signarentur. Talia menda in omni generis scriptoribus inveniuntur &c. Taceo jam alios, viros cætera in rem literariam optime meritos, humani quid passos, textum Hebraicum h. l. mendò vix liberari posse, quamvis dubitanter, asserentes, *אָכאַסאַ אַרבעיג און צוועיגן שנה*

§. VII. Quantum ad Capellum, respondisse ei ad hunc locum sufficiet, quod, præter viros undiquaque doctissimos, ipse citatus antea Simon objicit l. c. p. 534.

que

que comme Capelle s'est entièrement appliqué à rapporter les différentes leçons de la Bible, il les a quelques fois trop multipliées, -- & tout ce qu'il a voulu faire passer pour de véritables diversitez, ne l'est pas toujours. An enim conciliari possint, haec, quae nunc meditatur, loca, ex dicendis inferius iudicium penes candidum lectorem esto. Sed ex turbidis versionum rivulis limpidissimum velle fontem iudicare, non nisi hominis cum ratione insanientis est. Quod vero Richardi istius Simonii Historiam Criticam spectat, nulli dubitamus, de ea nostrum facere verissimum h.l. quorund. (uti habet inscriptio) Theologorum in Batavis iudicium: *On y remarqueroit une extreme confusion dans les matières, & dans les pensées. On y trouveroit mille conjectures peu vraisemblables, mille faux raisonnemens, mille chimères, & enfin tout ce qu'une fausse erudition a accoutumé de produire.* Iste si Pauli Apostoli, vel saltem supra laudati Gregorii M. Papæ, erga sacras literas pietatem sibi ob oculos posuisset, *πάσαι γραφῆν θεόπνευστον & ἀπόκριστον* dixisset, nec toties Capellum, a se nunquam satis examinatum, commendasset. Non maioris fidei est hominis nihil pensi habentis, *εἰς ἀδόκιμον νῦν* dati, Clerici commentum, quod nemini nisi sui similibus persuadebit, scilicet pro כ"ב scriptum fuisse מ"ב, donec unum codicem antiquum in quo numeri literis signati extent, vel testem omni exceptione maiorem, producat, qui talem se vidisse asserat: Id quod cum Hugone Grotio ad Marc. 15. ipse Simonius, cæteroquin audacissimus, unquam factum esse negat, H. C. V. T. lib. 2. c. 4. *ἡλικία ἡλικία*

§. VIII. Quapropter, saniori sane instituto, cōpotius, ut accurrentes in sacris literis *ἐναντιοφανείας* rationibus, quibus potuerunt, *καὶ ἀναλογίαν* textus & fidei, validissimis conciliarent, eruditionis ac pietatis laude conspicui Interpretes & Critici, Judæi non minus atque Christiani

stiani, omnem suae mentis aciem intenderunt; eaque modestia, ut suas in rebus difficillimis opiniones nemini obtrudentes, liberrimum aequo lectori de iis iudicium reliquerint. Qua de causa & nos, varios aliorum ad haec loca concilianda modos ante producemus, quam nostram de iis mentem in medium proferamus. Prima itaque, eaque antiquior, sententia est prolata a *R. Jose* in libro *Seder Olam Rabba*, Cap. XVII. אמר ר' יוסי וכי אפשר לכן שיהא גדול מאביו כשתי שנים אל-כיון שהשיא אסא את בנו לבתו של עמרי ננורח נזורה על מלכות בית דוד שתכלה עם נרת אחאב וכן הוא אומר ומאלהים היתה תבוסת אחזיהו וגו' ונפלו שניהם בו ביום זה עם ז' :

An ergo inquit R. Jose filius potest esse senior Patre duobus annis? Ast respondendum, ex quo Asa filio suo (Jehosaphat) in matrimonium dedit filiam Omri, divinitus decretum est super regnum domus Davidicae, ut periret cum domo Achabi regis Israel, (nempe 42. annis ante hanc historiam.) Sic etiam Scriptura testatur (ibidem 2. Par. 22: 7) A Deo fuit conculcatio Achasiae &c. Sicque ambo (reges) simul eodem die sunt extincti. Eundem solvendi nodi modum adhibuit & *Rabag*, s. *R. Levi ben Gerson*, in *Comment.* ad 2. Reg. 8: 26. istos 42. annos ita computans: וזה שאחר שלשים ואחת שנה לאסא מלך עמרי על כל ישראל ואחר זה מלך שש שנים ואחאב בנו עזריס ושתיים ואחזיה שנתים ויורם היה בשנת שתי עשרה הרי ארבעים שנתים i. e. Decretum istud factum est post tricesimum primum annum Asae, ex quo Omri super omnem Israel regnavit adhuc 6. annos, Achab filius ejus annos 22. Achasia 2. & in anno Joram 12. absoluti sunt isti 42. anni, quibus steterat regnum Omri, cum & Joram & Achasia simul a Rege Jehu interficerentur.

terficerentur. conf. 1. Reg. 16: 23, 29. 22: 52. & 2 Reg. 8: 25. 2: 94, 26. Per Reges Judaeorum eund. annorum numerum 42. colligit (quamvis ut audiemus aliam solutionem substituatur) Radak in Com. ad דברי הימים ב, approbata tamen haec expositio est a non paucis ut a R. Schelomo Jizchak, a Genebrardo, Serario, Ligtfooto, & τῶ ἐν ταῖς γραφαῖς δυνατῶ Celeberrimo Coccejo nostro, neque displicuit Cl. Mejero, qui eam ab exceptionibus Glassii & Saliani vindicavit in Annot. ad Seder Olam c. XVII. p. 921.

§. IX. Nihilo tamen minus, ut Kimchio recte videtur, הפשוט מדרך החוק הזה המדרש זה *hic subtilis interpretandi modus nimis longe recedit a sensu literali*, hinc aliam conciliationis viam ingreditur, dicens, כי יהורם היה יותר מ'מ שנה ולא מנה מימי מלכותו אלא חשנים שמלך בחזקתו אבל מערת שנפלא ביד הערבים ונפלא ג'כ בחללים לא מנו לו ימי מלכותו והמליכו אחיהו בנו בחיו מערת שנפלא אביו והלך בלא חמדה והיו כי שנה וכשהמליכותו בחיו אביו היה בן עורים ושנים וזה שאמר במלכים בן כי שנה אחיהו כמלכו וכשמת היה בן מיב שנה ולא מלך אחר שמת אביו אלא שנה אהרת. i.e. Joramum fuisse quidem quadragenario majorem, sed non nisi octo viginti regni annos in sacris literis memorari, ex quo tempore vero in manus Arabum & in morbum incidere annos regni ejus non recenseri, evedum autem fuisse ad regiam dignitatem filium ejus Achasiam vivo adhuc, sed infeliciter rem gerente, Patre viginti annis, ad motumque cum fuisse ad commune cum Patre regimen anno aetatis suae vicefimo secundo juxta 2. Reg. 8: 26. mortuum denique annos 42. natum postquam anno uno patri superflus fuisset. Verum quia haec sententia 20. annos praeter, imo contra S. Scripturam, & rationes Chronologicas, inter.

interferit, quamvis ea sit Hieronymi, f. Auctoris traditio-
num Ebraicarum, Lyrani, Vatabli, P. Martyris, Gasparis
Sanctii, aliorumque, a diverso licet principio computan-
tium, merito rejicitur.

§. X. Vir Clarissimus Ludovicus de Dieu, quam-
vis rotunde fateri malit, inexplicabilem, & tamen sine
periculo hanc nobis esse difficultatem, quia deficientibus
annalibus lateant nobis circumstantiae, quarum cognitio
facilem redderet solutionem; nihilominus aliam, & sibi
peculiarem, solutionem tentat: Nempe ex intuitu phra-
seos 1. Sam. 13:1. בן שנה שמואל במלכו ubi sensus esse ne-
quit, unum annum fuisse Saulem natum cum regnare
inciperet, sed unum regni sui annum fuisse exactum cum
inauguratio, de qua praecedenti Capite, repereretur, aut
quum delectum militum faceret, de quo versu sequenti;
& propterea vertendum, *Filius anni erat Saul in regno
suo*: Unde etiam hunc locum eodem ferme modo expli-
candum censet: *Viz. filius 42. annorum erat Achasia dum
regnaret*, id est, inquit, spatium regni ejus se extendit
usque ad 42. annum ejus. Annos autem illos ita compu-
tat: 22. aetatis Achasiae, 1. regiminis, 2. Reg. 8. 26. item
6. matris Athaliae, ibid. & 13. annos Joasi, quibus ille sub
tutela summi Sacerdotis Jojadae regnavit, 2. Chron. 23,
& 24. Ita omnes istos annos, donec Joas majorennis factus
est, ad vitam & regimen Achasiae referri putat Vir Doctis-
simus, cum tamen istos 42. annos ante unum illum Acha-
siae absolutos fuisse textus manifesto satis innuat, neque
constet, diversis aliorum exemplis 13. praecise annos mino-
rennem habitum fuisse, neque tandem bis computandos esse
Athaliae & Joasi annos, qui seorsim referuntur 2. Reg. 11:3.
& 12. 1.

§. XI. Non omittenda plane videtur expositio
Junii & Tremellii, locum in Chronicis reddentium h. m.

*Ita regnavit Achasia filius Jehorami Rex Jehudae. Cujus
matri nomen Hathalia nata Homri, agentis quadragesimum
secundum annum, cum Achasia regnaret, qui uno anno re-
gnavit Jeruschalaimis. Quae quidem solutio ab illa R.
Jose, aliorumque, primo loco § VIII. adducta, quoad sen-
sum non discrepat, eo quod nomen Homri hic ad totam
familiam, in qua ipse primus regnavit, pertinere, in notis
asserunt. Sed cum loca ibidem in subsidium citata pro-
bandum nullo modo probent, & ista verborum trajectio,
uti recte observavit Cl. Mejerus, valde dura sit, ut textui
vim inferat, conciliatio illorum jam dudum rejecta est.
Eaque de causa minus adhuc admittenda videtur opinio
Doctissimi Usserii, qui, retenda Tremellii trajectione, loco
agens reposuit *agens*, ut non ad Omriam sed Athaliam
istorum 42. annorum aetas referatur: quia talis hypothe-
sis nulla ratione demonstrari potest, eoque sensu non כן
sed שנה שתיים ושרים בן ארבעים dici debuisset. Neque tandem
locum habere potest illorum explicatio, qui istos 42. an-
nos ad Joramum referunt, verba vers. 1. & 2. ita redituri:
*Achasia filius Jehoram regis Juda, qui filius 42. annorum
erat. Achasia in regnando ipsum.* Quia sic conjunguntur
dividenda, & dividuntur conjungenda, imo bis Jorami
anni triginta duobus vitae anteaetae, & 8. regiminis, deter-
minantur, ne dicam, quod tunc verba ארוה במלכו sine
annis vel aetatis vel regiminis aliasve epochae, quales alias
ubique addi reperies, nullum fundunt sensum. Sed haec
de variis virorum Clarissimorum nodum istum Gordium
solvendi modis dicta sufficiant.*

§. XII. Cum itaque in omnibus haecenus allatis
conciliandi modis jure merito aliquid desideres, in quo
Viri Doctissimi vix sibi ipsis satisfacere potuerunt; restat,
ut eam, quae nobis magis commoda videtur, difficultatis
solutionem nunc subjiciamus. Ea autem ex nexu versus

1. & 2. Capitis XXII. Chron. talis est וימלך אחזיהו בן יהורם
 מלך יהודה בן ארבעים ושתיים שנה אחזיהו במלכו ושנה אחת
 i. e. Et regnavit Achasia filius Jorami regis Juda, nati quadraginta
 annos, & duos annos Achasia erat in regnando illum, (cum
 regnante illo,) & annum unum regnavit solus Hierosolymis,
 & nomen Matris ejus Athalia, filia Omri. Qua demum
 explicatione admiffa nobis videntur omnia sibi satis con-
 stare. Sic enim tollitur difficultas & εὐανγιοφάγεια inter
 utrumque Scriptorem Sacrum, ita ut in libro Regum de
 annis aetatis Achasiae, in Chronico autem praeter annos
 Joram σὺγγρονον integro biennio patris & filii regimen
 describat. Sic porro manet literalis & propria verbo-
 rum significatio, servanturque vocum ordinaria constru-
 ctio, ordo, & Characteres Chronologici ad unum omnes.
 Nec est, ut dubitemus hac ratione versus istos se imme-
 diate sequentes ita jungere, ut in secundo de eodem sub-
 jecto adhuc sermo sit de quo in primo, id quod in Sacra
 Scriptura, maxime in libris historicis, sexcenties fieri vi-
 demus, in quibus ejusmodi Appositione nihil frequentius;
 Neque etiam adversa esse potest haec explicatio illis, qui
 cum Judaeis distinctionem juxta Accentus Θεοπροβούω Es-
 rae vindicant; cum & ipsi Judaei ex nexu & contextu
 Gen. 1: 30. verba הששי יום in Birchat Hammason ad
 initia Capitis sequentis legi velint, Ita Deut. 25: 2, 3.
 במספר ארבעים יכנו ad numerum 40 percutiet eum. Ra-
 schi ad h. l. & Jalkut p. 298. col. 3. ex Maccot cap. 3 p. 22;
 col. 2. cujus antiquitatem sensus collige ex 2. Cor. 11:
 24: Eodem modo Exod. 15: 3, 4 legunt: לֹא יֵאָכֵל
 חֶמֶץ הַיּוֹם & non comedetis fermentum, hodie. vid.
 Misch. Pefach, c. 9. §. 5. in Comment. Majm & Bart. &
 necessario Jehoschuae 13: versu 3, וְהָעֵיטִי jungitur voci
 מְתִימָן versu 4. vid. Talm. Cholin. c. 3: p. 60. col. 2. Een
 Jacob

Jacob pag. 733. Conf. Auctor. Libri Chiddusche Agadot
 R. Schemuel Edels p. 97. col. 2. Ita quoque Prov. 18: 5.
 טוב להשות צדיק במשפט in Taanit vid. Een Jacob f. 125.
 & similia plurima: multo minus offendere hæc expositio
 potest istos, qui omnem auctoritatem & fidem modernæ
 codicis Hebraici distinctioni, ut recentiori, adimunt, quales
 sunt plerique, si non omnes, mendum huic loco subesse pu-
 tantes. Ita certe Anni 32. & 8. Joramio superiori capite bis,
 vers. 5. & 10. adscripti, nunc in unam summam collecti ex-
 primuntur. Si objicias vocem שנה eo sensu post ארבעים
 requiri, observa, illam sæpe quidem redundare, ut חשע
 שנה מארץ שנה ושליש 930. anni, Gen. 5: 5. & alibi, non
 raro tamen etiam semel omitti, & commode subintelligi,
 maxime si eadem vox statim sequatur, uti Chron 21: 20.
 היה בן שלשים ושתים שנה אחזיהו במלכו, *filii triginta duorum annorum
 erat, adeoque etiam h. l. Jehoram rex Juda filius quadragin-
 ta annorum erat, שנה אחזיהו במלכו, duorum vero
 annorum Achasia in regnando illum.* Copulam & simplici-
 ter & adversative sententias jungere, nemo est qui nesciat.
 Biennium autem istud de regimine Achasiae, una cum Pa-
 tre duobus vitae ejus extremis annis suscepto, asseri, con-
 stabit ex capitis antecedentis versu 15, ubi Joramio ad man-
 datum Divinum ex literis Eliae denunciantur calamitas
 publica ex invasione hostium & morbi gravissimi. ימים
 יהיו לימים מימים וכעת צאת i. e. על ימים *bien nium
 integrum, unde versu 19. יהיו לימים מימים משנת ימים
 ויהיו לימים משנת ימים, i. e. ויהיו לימים משנת ימים
 perrexit enim וכעת צאת הקץ לשנת ימים
 de anno in annum, adeo ut quo tempore exhibet terminus
 ille, completis annis duobus, conf. Gen. 41: 1. & Lev. 23:
 29, 30. nec non Aben Esta & Raschi ad loc. cit. Eo ita-
 que tempore Achasiae, anno aetatis vicesimo, maxime
 opportunum, quin imo necessarium erat, ut aegrotanti*

Patri

Patri, & vexato ac hostium incurſionibus labanti regno ſuccurreret princeps haereditarius, במלכו *in regnando illum*, ſeu cum regnante illo, ſeu cum regnaret adhuc ille, np. Pater ejus Joram. Inſinitivus enim ille diverſas iſtas ſignificationes non excludit, vid. 1. Sam. 13, 1. & 2. Chron. 29, 3. idem quod למלכו 2. Chron. 16, 1. & alibi. His poſitis caetera ſatis clara & extra controverſiam videntur eſſe poſita.

ANNEXA RESPONDENTIS.

- I. **P**uncta vocalia & Accentus Hebraeorum Talmude antiquiora ſunt.
- II. Ipſumque Eſram Θεοπνευστον Auctorem habent.
- III. Sed praeter diſtinctionem etiam regendo legentium tono inſerviſſe manifeſtum eſt.
- IV. Unde eſt, quod Accentuatio una non ſemper integram ſententiam capere poſſit.
- V. Anthropomorphitis pejores ſunt, qui exinde quod Deus creaturis quibuſdam dedit corpus, ipſum quoque tale habere argutantur.
- VI. Non Deum ſed Non-Deum concipiunt, qui non aeque ſimpliciſſimum atque perfectiſſimum concipiunt.
- VII. Cum neque de Deo & rebus Divinis ſana Ratio fallat vel unquam fallatur.
- VIII. Quare & illi Spinozismo patrocinantur, qui mundum ex Deo productum ſomniant.
- IX. Particulae autem ׀, ex & ׀ non materiam ſemper, ſed Efficientem etiam cauſam ſaepe indigitant.
- X. Ipſaque Scriptura S. non raro ἀνθρωποπαθῶς profert, quae Θεοωπεθῶς intelligenda ſunt.

FINIS.

AB: 153151

ULB Halle

3

002 635 879

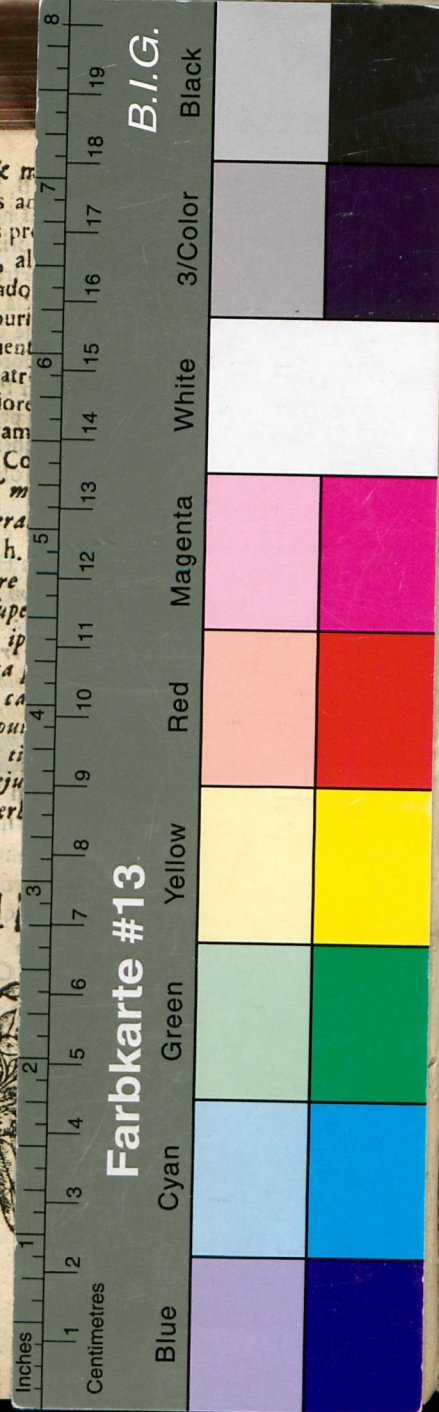

TA 30C

H. 73.

DISSERTATIO PHILOLOGICO-CRITICA 27.

DE
ANNIS ACHASIAE
JUDAEORVM REGIS,

*Ad concilianda Loca S. Scripturae 2. Reg. VIII. 26. ☉
2. Chron. XXII. 2.*

QVAM

P R A E S E S

JOH. JOACH. SCHRÖDERVS,

Hist. Eccles. & Lingg. Sacrar. atque Orient. Profes-
sor Ordinarius, Academiaeque Bibliothecarius,

Publica Doctissimorum Dnm. Commilitonum disquisitione

IN ACROATERIO PHILOSOPHICO

Ad Diem XXVI. Octobr. M DCCXV.

Examinandam exhibet,

R E S P O N D E N T E

JOHANNE CHRISTIANO BÖHMIO

Rotenburgense - Hassio.

MARBURGI CATTORVM

Typis PHILIPPI CASIMIRI MÜLLERI, Acad, Typ.